

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกคือราชาฤๅษีที่แท้จริงและหน้าที่ของลูกคือการทำทปาเซีย ด้วยการทำทปาเซียเท่านั้นที่ลูกๆ กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่ทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตลอดเวลา?
- คำตอบ:** เมื่อลูกเพียรพยายามที่จะจุดแสงของดวงวิญญาณ และทำให้ดวงวิญญาณที่ตาโมปรธานกลับมาสะอาด ประธานลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตลอดเวลา ผู้ที่ไม่ระมัดระวังและทำความผิดในเวลา นี้จะร้องไห้อย่างมากมาย ถ้าลูกไม่เพียรพยายามและสอไม่ผ่าน ลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษจากรามราช ลูกจะไม่ได้รับการกราบไหว้ ผู้ที่ต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษจะไม่สามารถเงยหน้าขึ้นมาได้

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ก่อนอื่นใดท่านบอกลูกให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ อันดับแรกเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงเป็นร่างกาย ทุกแห่งที่นิทรรศการและพิพิธภัณฑสถานและในชั้นเรียน ลูกต้องเตือนทุกคนก่อนอื่นใดว่า: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกๆ นั่งที่นี้ ไม่ใช่ทุกคนนั่งในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ แม้ขณะที่นั่งที่นี้ ความคิดของลูกก็ร่อนเร่ไปทุกหนแห่ง พวกเขาทำอะไรในสัทซังจนกระทั่งสาธุ(sadhu)มา? อย่างแน่นอนที่พวกเขามีความคิดบางอย่าง และแล้ว, เมื่อสาธุมาพวกเขาก็เริ่มฟังเรื่องราวที่สาธุถ่ายทอด พ่ออธิบายว่า: เป็นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่มีการถ่ายทอดบางสิ่งและผู้คนฟังสิ่งที่ถ่ายทอดนั้น พ่ออธิบายว่าทั้งหมดนั้นเป็นของปลอม ไม่มีสิ่งใดอยู่ในนั้น ดีพมาลาที่พวกเขาเฉลิมฉลองก็เป็นของปลอมด้วยเช่นกัน พ่อได้บอกลูกว่าดวงตาที่สามของความรู้ต้องถูกเปิด เพื่อที่จะสามารถมีแสงในทุกบ้าน เวลาที่มีความมืดในทุกบ้าน ทั้งหมดของแสงนั้นเป็นภายนอก ลูกนั่งอยู่ในความเงียบบอย่างสมบูรณ์เพื่อจุดแสงของลูก ลูกๆ รู้ว่า บาปของลูกถูกตัดไปโดยการทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมของลูก เป็นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ที่บาปของหลายชาติเกิดของลูกถูกตัดไป แสงของดวงวิญญาณได้ดับลงแล้ว น้ำมันแห่งพลังทั้งหมดถูกใช้หมดแล้ว ลูกดวงวิญญาณในเวลานี้จะได้รับการเติมเต็มอีกครั้งเมื่อลูกกลับมาบริสุทธี มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลานี้ผู้คนกราบไหว้ลักษมีอย่างมาก ลูกบางคนเขียนมาถามว่าลักษมีหรือแม่ศรีสวัสดิ(Maa)ที่ยิ่งใหญ่กว่า ลักษมีนั้นเพียงเป็นของศรีนารายณ์เดียว เมื่อพวกเขากราบไหว้มหา-ลักษมี พวกเขาแสดงว่าเธอมี 4 แขน ภาพลักษณ์นั้นเป็นตัวแทนของทั้งสอง แท้จริงแล้วนั้นควรจะถูกเรียกว่าเป็นการกราบไหว้ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ 4 แขนเพราะว่าทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกันแต่มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ทุกคนกลับมาไม่รู้คิด พ่อทางร่างจะพูดกับลูกของทั้งโลกว่าพวกเขาไม่รู้คิดหรือ? เวลานี้ลูกๆ รู้จักว่าพ่อของโลกคือใคร ท่านเองพูดว่า: ฉันเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทั้งหมดนี้เป็นลูกๆ ของฉัน สาธุเหล่านั้นพูดว่าทั้งหมดคือพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกดวงวิญญาณ มนุษย์ได้กลับมาเป็นร่าง พวกเขาพูดว่า: ฉันเป็นผู้นั้น-ผู้นี้ พวกเขายังคงมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันบนฐานของชื่อทางร่างกายของพวกเขา ชีพบาบาไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของดวงวิญญาณนั้นคือชีวา เป็นเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ชื่อของท่านให้ไว้แก่ดวงวิญญาณ ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า และชื่อของท่านคือชีวา ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดได้รับชื่อสำหรับร่างกายของพวกเขา ชีพบาบาไม่ได้อาศัยอยู่ที่นี้ ท่านมาจากดินแดนสูงสุด มีการอวตารของชีวา พ่อเวลานี้อธิบายแก่ลูกว่าดวงวิญญาณทั้งหมดมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พ่อมีบทบาทด้วยเช่นกัน พ่อทำงานที่ใหญ่โตมากให้ลู่วางที่นี้ เนื่องจากพวกเขาเชื่อในการอวตารของท่าน พวกเขาควรเฉลิมฉลองวันหยุดของท่านและควรมีแสดงมปีของท่านด้วยเช่นกัน ควรมีวันหยุดสำหรับสิ่งนี้ในทุกประเทศเพราะพ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ทุกคน ไม่มีใครจะสามารถรู้จักวันเกิดของท่าน หรือวันที่ท่านจากไป เพราะท่านพิเศษไม่เหมือนใคร เหตุนี้เองพวกเขาเพียงพูดถึงชีพราตรี ลูกๆ รู้ว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดและอีกครั้งหนึ่งของวงจรเป็นกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อกลางคืนสิ้นสุดลงก็เป็นกลางวัน พ่อมาในระหว่างทั้งสอง นี่เป็นเวลาที่ถูกต้องแม่นยำ เมื่อเด็กเกิด มีการบันทึกไว้ในทะเบียนราษฎร หลังจากนั้น 6 วันก็มีการตั้งชื่อให้เด็กนั้น สิ่งนั้นเรียกว่าพิธีตั้งชื่อ บ้างเรียกว่า“ชัตติ” (พิธีฉลองวันที่ 6) มีภาษามากมาย เมื่อพวกเขากราบไหว้ลักษมีพวกเขามีดอกไม้ไฟ ฯลฯ ลูกสามารถถามพวกเขา: ท่านกำลังฉลองงานรื่นเริงของลักษมี แต่เมื่อไรที่เธอนั่งบนบัลลังก์ พวกเขาฉลองวันขึ้นครองราชย์ของเธอเมื่อเธอขึ้นบัลลังก์ พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองวันเกิดของเธอ พวกเขาวางรูปภาพของลักษมีไว้ในถาดและร้องขอความมั่งคั่งจากเธอ พวกเขาไม่ได้ร้องขอสิ่งอื่นใดเลยจากเธอ ในวัดพวกเขาร้องขอทุกสิ่งทุก

อย่าง แต่ในวันดีพมาลาพวกเขาเพียงแค่ร้องขอความมั่งคั่งเท่านั้น อย่างไรก็ตามเธอไม่ได้ให้ความมั่งคั่ง แต่นั่นเป็นศรัทธาของพวกเขานะ! เมื่อบางคนกราบไหว้บูชาด้วยศรัทธาที่แท้จริง ก็เป็นไปได้ที่เขาหรือเธอจะได้รับความมั่งคั่งสำหรับช่วงเวลาสั้น นั่นเป็นความสุขชั่วคราว ต้องมีความสุขถาวรในบางแห่ง! พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับสวรรค์เลย ไม่มีสิ่งใดสามารถเปรียบเทียบกับสวรรค์ได้ ลูกรู้ว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรที่เป็นความรู้ และอีกครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ต่อจากนั้นมีการวางแผน มีการอธิบายแก่ลูกว่าโลกนี้เก่าและสกปรก และโลกใหม่จึงเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ไวคุณท์(แดนสุขาวดี) เรียกว่าโลกใหม่ นั่นลูกเรียกว่าสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี นึกแสดงในละครนี้ไม่สูญสลาย ลูกๆ เวลาที่ลูกๆ ได้มาเพื่อรู้ว่าลูกดวงวิญญาณเล่นบทบาทของตนอย่างไร บาบาก็บอกลูกว่า เมื่อไรก็ตามที่ลูกอธิบายแก่ผู้คนที่มีทรรศการก่อนอื่นใดแสดงสิ่งนี้แก่พวกเขา เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกและอธิบายว่าลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีได้อย่างไร ทุกคนต้องเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตายอย่างแน่นอน ลูกสามารถอธิบายอย่างดีมากโดยการใช้อุปมาอุปไมย การกราบไหว้บูชาเริ่มต้นขึ้นในอาณาจักรของราวัน ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของการกราบไหว้บูชาในยุคทอง ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแยกออกจากกัน ลูก เวลามีการวางแผนในโลกเก่านี้ ลูกรู้ว่าโลกเก่าในเวลานี้กำลังสิ้นสุดลง เพื่อให้ความสุขแก่ลูกๆ ของเขาเสมอ พ่อพยายามอย่างมากสำหรับลูกของเขา เขาไปหาครูและผู้รู้เพื่อที่จะมีลูกชาย เพราะเขาเชื่อว่าถ้าเขามีลูกชาย เขาสามารถยกทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาให้แก่ลูกชายได้ “ถ้าฉันมีลูกชายฉันสามารถทำให้เขาเป็นทายาทของฉัน” ผู้เป็นพ่อไม่เคยสร้างความทุกข์ให้แก่ลูกของเขา นั่นเป็นไปได้! ลูกได้ร้องเรียกอย่างมากเรียกหาแม่และพ่อ ดังนั้น พ่อทางจิตชี้หนทางไปสู่ความสุขแก่ลูกๆ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นให้ความสุข เพียงพ่อทางจิตเป็นผู้จัดการความทุกข์และประทานความสุข การทำลายล้างนี้เป็นการนำความสุขมาด้วยเช่นกัน ลูกจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยวิธีอื่นใดเล่า? อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ เพียงผู้ที่ยากจนและอ่อนแอเท่านั้นเพราะว่าเพียงพวกเขาเท่านั้นที่มีศรัทธาว่าเขาดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม สำนักที่เป็นร่างของผู้ที่ร่ำรวย บุคคลสำคัญทั้งหมดนั้นกลับมาแรงกล้ามาก อย่าได้ถามเลย! บาบาก็บอกลูกๆ แล้วแล้วว่า ลูกเป็นราชบุตรี ราชินีทำทาสีเย็บเสื้อ พวกเขาคิดว่าทาสีเย็บเสื้อ พวกเขาคิดว่าทาสีเย็บเสื้อ บ้างแม้แต่จดจำกาลิเลโอ ซันยาสซีมากมายกราบไหว้กาลิเลโอ พวกเขาร้องต่อแม่กาลิเลโอ พ่อพูดว่า ในเวลานี้ทั้งหมดเต็มไปด้วยกิเลส ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาจะพวกเขากลับมาน่าเกลียด แม่ พ่อและลูกๆ ทั้งหมดนั้นน่าเกลียด นี่คือการประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองไม่มีใครน่าเกลียด ทุกคนสวยงาม พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เมื่อลูกกลับมาที่น่าเกลียดอีกครั้ง ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์มากขึ้นๆ ที่ละน้อยจนกระทั่งลูกกลับมาที่น่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ราวันทำให้ลูกนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาและทำให้ลูกน่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ พ่อทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้อีกครั้งหนึ่ง เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ให้แก่ลูก นี่จะสามารถแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ให้แก่ลูกได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าลูกจะอธิบายสิ่งนี้ให้แก่หลายล้านคนจะมีเพียงกำมือเดียวจากจำนวนหลายล้านเหล่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เวลานี้ลูกได้มาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้มีมรดกมากมาย ลูกจะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับการศึกษาของลูก ผู้ที่ไม่ระมัดระวังในเวลานี้จะร้องไห้อย่างมากมายในภายหลัง จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษมากมายและสถานภาพของลูกจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่สามารถเงยหน้าขึ้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด ทำความเพียรพยายามและสอบผ่านเพื่อที่ว่าลูกไม่ต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ เพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้ ถ้าลูกต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ลูกไม่สามารถได้รับการกราบไหว้ ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องจุดแสงของดวงวิญญาณ ในปัจจุบัน ดวงวิญญาณได้กลับมาตามโบราณ ดังนั้น ดวงวิญญาณต้องถูกทำให้สะอาดประจักษ์ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด เป็นดวงดาว ลูกไม่สามารถให้ชื่ออื่นแก่ดวงวิญญาณได้ บาบาก็อธิบายแก่ลูกๆ ว่า บ้างได้รับนิมิตของสิ่งนี้ มีตัวอย่างของสวามี วิเวกานานดา และรามกฤษณะ พารามหามะ ผู้ที่เห็นแสงที่ออกมาจากอีกผู้หนึ่ง และดังนั้นนั้นก็อาจเป็นดวงวิญญาณ เขาคิดว่าสิ่งนั้นได้หลอมรวมเข้าไปในเขา ดวงวิญญาณไม่สามารถมาและหลอมรวมเข้าไปในผู้ใด ดวงวิญญาณไปและรับอีกร่างหนึ่ง ในเวลาสุดท้ายลูกจะเห็นสิ่งนี้มากมาย ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือชื่อหรือรูป ท้องฟ้าได้ชื่อว่าเป็นที่ว่างแต่ก็ยังมีชื่อ ลูกๆ เข้าใจว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นทุกวงจรและสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลานี้อย่างแน่นอน พวกเราบราห์มินเฝ้าแต่เพียรพยายามต่างลำดับกันไป ทุกวินาทีที่ผ่านไปพูดได้ว่าเป็นละคร วงจรของทั้งโลกเฝ้าแต่หมุนไป วงจรนี้เป็น 5,000 ปีและยังคงเคลื่อนไปเหมือนตัวไร วงจรเฝ้าแต่เคลื่อนไป เวลานี้ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุดเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมาและทำทุกสิ่ง จดจำพ่อ! เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์ บางครั้งมายาจะตบตีลูก ลูกคือบราห์มินและลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นบราห์มินเหมือนกับตัวลูกเอง เหมือนกับที่แมลงที่ส่งเสียง แมลงที่ส่งเสียงนั้นเป็นเพียงตัวอย่าง ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง เป็นลูกบราห์มินผู้ที่ต้องกลายเป็นเทพ เหตุนี้เอง ลูกมียุคแห่งการบรรจบพบกันที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งมากที่สุด ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งมากที่สุด อย่างไรก็ตามลูกต้องกลายเป็นบราห์มินก่อนอย่างแน่นอน มีลูกของบราห์มิน

ลูกสามารถอธิบายแก่พระบราห์มินว่า: มีสกุลบราห์มินของคุณ แต่ไม่มีอาณาจักรบราห์มิน ใครได้ก่อตั้งสกุลของคุณ? ใครคือผู้อาวุโสหรือผู้นำของคุณ? เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะกลับมามีความสุขอย่างมาก ผู้คนให้ความเคารพนับถืออย่างมากแก่พระบราห์มินเหล่านั้น เพราะพวกเขาถ่ายทอดคัมภีร์ฯลฯ ในสมัยก่อนพระบราห์มินเคยไปผูกมัดก็ ทุกวันนี้ลูกๆ ไปทำสิ่งนี้ ลูกต้องผูกมัดก็แก่ผู้ที่ทำสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ต้องมีการทำสัญญาอย่างแนบแน่น เรากำลังทำสัญญานี้เพื่อจะทำให้บาร์ดกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะพูดสิ่งนี้ ลูกรู้ว่า ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ลูกจะกลายมาเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ นี่คือการกิจของลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดที่เป็นเช่นนี้ ลูกต้องให้พวกเขาถือสัตย์ปฏิญาณ พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด! จงเอาชนะสิ่งนี้! ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะของโลก ลักษมีและนารายณ์ได้เพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของพวกเขาอย่างแนบแน่น นั่นคือวิธีที่พวกเขาได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถบอกผู้คนว่าพวกเขาได้ทำอะไรเพื่อที่พวกเขาได้รับสถานภาพของพวกเขา ไม่มีความสับสนใดในสิ่งนี้ ลูกไม่มีประสบการณ์ของความสุขจากดีพมาลาฯลฯ ลูกมีความสุขว่า เวลานี้ลูกเป็นของพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูกจากท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนใช้จ่ายอย่างมากมาย! มีความสูญเสียอย่างมาก บางครั้งแม้เกิดไฟไหม้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกรู้ว่า เวลานี้ลูกกำลังไปบ้านใหม่ของลูก วงจรจะซ้ำรอยเช่นเดียวกันอย่างแนบแน่น นี่คือการพนันที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการสไลด์ที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ที่ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรมีความสุขอย่างมากจนกระทั่งความสุขนั้นระเบิดอยู่ภายในลูก เราจะประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากพ่ออย่างแนบแน่น พ่อพูดว่า: ทำความเพียรพยายามและรับอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกนั้นต้องทำความเพียรพยายามอย่างแนบแน่น เป็นเพียงด้วยการทำความเพียรพยายามที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง บาบานี(ชายแก่) สามารถกลับมาสูงส่งได้ ลูกจะไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับท่านได้หรือ? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และ สวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อมีความสุขแก่ลูกๆ ของท่านเสมอ ดังนั้นลูกเช่นกันที่ต้องกลายมาเป็นผู้ประทานความสุขด้วย ชื่นหนทางไปสู่การหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน

2. ทำทปาเซียเพื่อกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ กลายเป็นผู้สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกเก่าที่สกปรกนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ ผู้ยกมอบข้อบกพร่องทั้งหมดโดยปลุกเรียกคุณธรรมที่สูงส่ง ในดีพาวาลี ความตั้งใจพิเศษคือใส่ใจที่จะมีความสุขสะอาดและหารายได้ เช่นเดียวกัน ลูกต้องรักษาเป้าหมายของการมีความสุขสะอาดในทุกวิธีและหารายได้ และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ เพียงด้วยการมีความสุขพอใจลูกจะสามารถปลุกเรียกคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ยกมอบข้อบกพร่องทั้งหมดและแล้วจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ จบสิ้นความอ่อนแอ ข้อบกพร่อง การขาดกำลังทั้งหมด และเฉลิมฉลองดีพาวาลีที่แท้จริง

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างน่ายุบนที่นั่งของความเคารพตนเองอย่างสม่ำเสมอ รัดเข็มขัดของความมุ่งมั่นให้แน่นอย่างดีมาก

*** โอม ชานติ ***